

ΒΑΛΜΙΕΡΟΣ.

οι σκοπός; τῆς σκοτισχρινοτενοῦς ταύτης; σκευωτίς καὶ
μέντης ἔντονή ἐπιειλής καὶ πάντοις προσβολὴ ἐντεῦθεν
μετὰ τῆς ἐκκλησίας; τῶν Γραικῶν καὶ Ἀρμενίων, ἐκεῖ-
νη δὲ τῆς τῶν Ἀγγλῶν.

Διὰ ταῦτα ὁ ανήσυχος οὗτος Πάπας ἐξέδωκε τὸν
διαβότον ἐλείνην καὶ σκανδαλώνην, προκατευξίν πολέ-
μου ποὺς τὰς Ἀνατολικά, Εὐκλησίας, διορίσας ἐ-
σχάτως καὶ Καρδινάλιον ἐν Ἀγγλίᾳ πρώτην φοράν,
ἄρδυν συνεπράχξεν ἀγυρτικῶν, καὶ ἐβλαψε μεγάλων καὶ
τὴν τάχαιναν ἴτιλτεν, τὴν ἔκυτον πατρίδα καὶ τὸν
λοιπὸν κόσμον.

Δυσόρεστον μόνον καὶ παραβλήξον πᾶς ἡ οφὴ καὶ
εὔγενης Γαλλία καταδέεται νὰ συμπράττῃ μετὸ τοῦ
ἴδουσισμού εἰς τυλάντας ἐργασίας.

I. Γ. Α.

I. Γ. ΔΑΤΡΙΣ.

Τὴν πρεπερεθοῦσαν ἑδομάδαν ἀνεγέρθησεν ἐκ
Σμύρνης, ἀπεργόρενος εἰς Ιωνιστινούπολιν ὁ Κ.
Ι. Γ. Λάστρις.

Ο Κ. Λάστρις ἀνὴρ ἀγοθός καὶ ἐμβριθοῦς πνευμα-
τος, δὲν ἔπαισε νὰ παραχωρῇ κατὰ μέρος ὅλην
τὰς τὴν Ιωνικὴν Μέλισσαν, ήτος, χάρις εἰς αὐτὸν καὶ τε-
νας ἄλλους διογενεῖς προέβην θερζέλεως τὸ μέχρι τοῦ-
δε στάδιον τῆς· καὶ τῶν γυρφορέων του ὁ σκοπὸς
δὲν ἦτον ἄλλος, εἰμὴ νὰ τεριέχῃ πᾶν διά τοι καλὸν καὶ
ῷφελιμον τῇ κοινωνίᾳ. Ἐγέθρος ἀσπονδος τῶν φρδι-
συργειῶν τοῦ ἐπαράτου Ἰσησοῦτισμοῦ, ἔγραψεν ἐν τῇ
Μελίσσῃ πολλὰ ἔρθρα γέμωντα ἐμβριθεις καὶ γνώ-
τεων, μογήθων πάντοτε διὰ τὸ δίκαιον· καὶ, στεριζό-
μενος ἐπὶ στεφεῶν θεμέθλων, ἀπεδείκνυε τετραγωνικώ-
τατα εἰς τοὺς εὐ.ἰοργημένους αὐτούς, Δατίνους τίνι τρό-
πῳ τὸ πῦρ καταβάλλει τὸ πῦρ καὶ ὁ σιδηρος ἀποκρούει
τὸν σιδηρὸν.

Έκτος τῶν δισκῶνται εἰς τὴν Μέλισσαν, παρε-
γώρει πολλάκις εἰς τὰς Σμυρναϊκὰς Ἐφημερίδας, φι-
λολογικὰς καὶ πολιτικὰς διατριβὰς καὶ πολλὰ ἄλλα
ἄξια λόγου.

Σήμερον ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης ἔργε-
ταιν ἡ ἀπονείμη δημοσίως τὰς εὐγενιστίας της· εἰς τὸν
ἄνδρα τοῦτον, διστις ἀν καὶ ἀποδημήσας πρὸς κακὸν
εἰς ἄλλα μέρη ἐνεκλα ἰδιαιτέρων αὐτοῦ ἀσχελιῶν, δὲν
θὰ παύσῃ τοῦ νὰ πέμπῃ ὅλην καλὴν καὶ ἀξιόλογον
πρᾶς αὐτὴν.

Ἐν τούτοις ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ τούτου
Συγγράμματος, ὑπόσχεται εἰς τοὺς Κ.Κ. Συνδρομητὰς
ἔτι δὲν θέλει παύσει τοῦ νὰ καταποκίλῃ τὸ φυλλά-
διόν της καὶ νὰ τοχήνῃ ἵνα φθάσῃ τὸν ὄποιον ἐξ ἀρ-
χῆς ἐπέβλεψε σκοπόν. Τὸ ἔργον, ὡς προστηροῦν, καθ-
ισταται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καλὸν, καὶ δὲν θὰ έραδύνῃ
νὰ φτυῇ καλάτερον.

·Η Διεύθυνσις Α. Πατρίκιος.

κυρία, νὰ ἀναγωρέσω. Τοιοῦτος δυστυχῆς, ὡς ἐγὼ,
πρέπει νὰ φέγγη τὰ βιές ματα βλῶν.

Ο Βαλμιέρος εἶναι γεγονός. Ή Εἰεονώρα δὲν τολμᾷ νὰ
τὸν κρατήσῃ, καὶ παραδίδεται εἰς τασαγήν τρινεργού-
σαν τὰς ἐνδομύριας συγκενήσεις της. Ο Αισ. της εἶναι
μερίστην δι' αὐτὸν φιλοστοργίαν. Ελυπήθη λατόπον διε
τὴν θεοβετούσαν την εἰς μελαγγούσαν την, ὅπιας ἀφεύ-
κτιας θύετης νὰ ἀναγένηση το αἰτιον.

— Το ἀπαιτεῖς, θεῖέ μου! νὰ σὲ εὖ/ασιστήσω λι-
πόν· νὰ σὲ ἀνοίξω τὴν κορδιάν μου. Άν δὲ/λλο
τούλχιστον θελεις μὲ συλλυπηθή, απὸ τὴν φυσικήν
σου καλοκάγαθεν. Μάθε... διτι ἀγαπῶ.

— Τί ακούω; Καὶ γωρίς τὴν εἰδήσιν μου;

— Ο/ι! ή ανεψιά σου δὲν εἶναι ποτὲ ἀναξία τῆς
οἰκογενείας της, ἀναξία τῶν πατρικῶν φροντίδων τὰς
ἐποιας καταβαλλεῖς δι' αὐτήν. Καὶ ἐγὼ η ίδιχη ἀπα-
τήθην εἰς τὰ αἰσθήματά μου. Κατ' αὐχά, ὑπέβεται διε
έγκα σέβας, υπόλιψιν εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀγάπης
μου, καὶ σφέθην δλως διόλου εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην
μου. Απέρευγα πάντοτε τὰς προστάσεις να μὴν ὑπο-
πέσω εἰς τὸ λαθός τοῦτο, καὶ τιγών ἀνεπαισθήτως τὰς
έγκατους. Εἴτερα εἰς τὰ ἐμπρό... Εἰ, δλίγουν καὶ
δὲν ἐκατάλαβα διτι οὐδὲ το σεβας μου ήτον ἔρως. Ναι!
Ελικινής καὶ σταθερός ἔρως εἰσέδυσεν εἰς την καρδίαν
μου. Καὶ δλίως.... ξέκενος ὁ ὄπιος μὲ προξενεῖ τὸ
δλέθριον τοῦτο πάντας ἀγνοεῖ καὶ αὐτός πόσον μὲ
τάχει.

— Καὶ δὲν μὲλέγεις πωπος εἶναι αὐτὸς δεύτυχης θη-
τός τὸν επιδημίαν σες, απὸ τόσα δλλα μέρη τὰς
ποιας σὲ επρότειναν; δὲν θαυμάζω πλέον διὰ τὴν πειρα-
τῶδη σου μέγρι τοῦδε ἀντίστασιν....

— Ή γυναριμίχ, θεῖέ μου, τῆς κυρίας Διωρμεσάν....
Εἰς αὐτὸν δὲν νέοι τινά....

— Μὲ εὐ/ε εἰπεῖ τὸ ὄνομά του. Εἶναι, νομίζω, δ
Βαλμιέρος.... Ηδην τὸ ἐξέρεις! αὐτὸς δὲν δέν δει/ει γονεῖς!

— Α! Θεῖς μου! Εἶναι διστυχής. Καὶ τοῦτο μὲ
κάρμνει νὰ τὸν ἀγαπῶ περισσότερον. Πλὴν καὶ διατί
διλό ἔχουν νὰ δὲν εἰσέγκωσι;

— Νὰ τὸν ἐλέγχωσι; Τὸ πᾶν, τὸ πᾶν, καρό μου!
Τὸ πνεῦμά του, αἱ ἀρεταὶ του, αἱ ἀγαθωρεγίαι του εἶναι
μηδὲν παραβολόμεναι μὲ τὸ αἰσχυς τὸ ὄποιον τὸν κα-
λύπτει. Εἴκερεις τὶ σημαίνει νὰ μὴν ἔρῃ κανές, γυ-
νεῖς; σημαίνει νὰ ἔναι ἀποδιωγμένος απὸ δλως τὰς
κοινωνίας· ή εἰς τὸ ὄνομά του πρισκολλημένη δυσφε-
μία εἶναι ἀνεξάλειπτης, καὶ τὴν θιαμοιράζεσαι καὶ σὺ,
μοιάνεσαι ἀν θέλησ...

— Καλὰ τὸ λέγουν λοιπὸν διτι ὁ ἔρως εἶναι τυφλός!
Εἰς τὰ διμάτια μου δ Βαλμιέρος φοίνεται δ καλλιστος
πάντων.. καὶ διτι κατὰς χρέους πρέπει νὰ τρέγῃ τις πρὸς
παρηγοράτων. Η γέννησις μας τὶ ἔχει νὰ κάμη μὲ